

Kočka Mína má starost

Mína se schovala pod postel. Tiše se krčí v koutku u zdi a rozčileně mrská pruhovaným ocáskem. Byt je plný dětí. Kočka ze skryše pozoruje nohy, které se míhají po koberci, chvílku jsou tady, chvílku tam. Děti vesele povykují. Mína mrzutě přivírá oči. Kéž by už byla noc! V tomhle bytě je klid jedině v noci. „Teď já!“ křičí Marica.

„Já!“ opakuje jako ozvěna dvouletá Máří.

Sedí na zemi a v rukou žmoulá dvě křídý najednou. Má od nich bílé ručky i tváře. Když se nikdo nedívá, strčí si křídú do pusy.

Děti se ztiší. Pozorují Maricu. Zpod postele vykoukne Mína. Nechce vidět, jestli se Marice podaří nakreslit jedním tahem domeček. Potřebuje zjistit, jak nepozorovaně vyběhnout z pokoje ven. Marica kreslí pomalu. Na velké černé tabuli, kterou Oliver právě dostal k narozeninám, už je nakreslených několik domků se špičatou střechou a křížem uprostřed. Ani jeden se nepovedl namalovat jedním tahem. Lucka, Lenka, Filip i Oliver soustředěně sledují, zda se to Marice konečně povede.

Malovat domky jedním tahem navrhl dětem Oliverův tatínek. Baví ho hrát si s dětmi. Nejradši si hraje s autodráhou, hlasitě se přitom chechtá a pošťuchuje ostatní. A kluci kolikrát zapomenou, že s nimi řádí dospělý muž.

„Máš bezva tátu!“ říkají kamarádi často Oliverovi, a on se jen rozpačitě drbe za uchem.

Má bezvadného tátu, prima maminku a krásnou kočku Mínu. Má taky malou sestřičku Máří, ale o té se zatím nic zajímavého říct nedá. Dospělí tvrdí, že jeho sestřička je roztomilá – jaká má krásná modrá kukadla, a ty rozkošné bílé zoubky! Kdyby se Oliver nestyděl, nahlas by prohlá-

sil, že malá sestra je příšerná!
Bere mu hračky, které leckdy
rozbije, často křičí a u oběda
klidně plácne ručkou do talí-
ře, takže se bramborová kaše
rozprskne po stole.

Oliver sestřičku občas
hlídá, doma v pokoji
to ještě jde, ale na pís-
kovišti je to utrpení. Máří
si umí do pusy strčit hrst
písku, křičí, když jí jiné ba-
tole sebere bábovičky, ane-
bo Oliverovi utíká z ohrádky, která
lemuje lavičky s pískovištěm. Oliver

je moc rád, pokud se venku objeví spolužačky Lucka, Lenka
a Marica a vezmou si Máří na starost. Oliver pak konečně
může vyskočit na kolo a jezdit s Filipem kolem hřiště.

Dnes má Oliver osmé narozeniny. Všichni tvrdí, že v poslední
době vyrostl! Když byl menší, lidé si ho pletli s holčičkou,
protože mu maminka nechala narůst dlouhé vlásky, bylo jí
líto ostříhat mu kudrlinky. Teď si maminka hýčká dcerušku

Máří. Maminka si občas posteskně, jak je příroda nespravedlivá. Zatímco Oliver má holčičí kulatý obličej, kudrnaté vlasy a něžné modré oči, holčička Máří je tmavooká se špičatým nosíkem a rovnými vlásy. Kdyby ji maminka neoblékala do růžových krajkových oblečků, všichni by tvrdili, že je kluk.

Rodiče dali Oliverovi dřevěnou tabuli, na kterou se skvěle maluje křídou, a hlavně se na ní nemusí počítat a psát jako ve škole. Krabička s křídami voní. Lucka s Lenkou mu darovaly několik balíčků barevné modelíny. Balíček od Filipa je ještě nerozbalený. Filip prohlásil, že je to velké překvapení, které si musí Oliver prohlédnout až jako poslední.

Mína dostala hlad. Tatínek peče maso. Tatínek je na maso expert! Maminka zdobí dort. Opatrně do něj vpichuje osm svíček. Kočka nasává vůni, která se line z kuchyně, a přede se olizuje. Nevrlé poslouchá štěbetání dětských hlasů a smích. Ví, že se nesmí před těmi rošťáky v pokoji objevit. To by dopadlo! Minule se na ni holky vrhly a málem ji umačkaly. Mína už není žádné malé kotě, které se nechá vozit v kočárku pro panenky anebo si nechá navléknout kabátek po Máří. Mína vykukuje pod postelí a přemýšlí, kudy proběhnout, aby si jí nikdo nevšiml.

„Už to mám!“ zvolá Marica.

Domeček opravdu nakreslila jedním tahem. Kamarádky jí radostně zatleskají.

Filip podává Oliverovi ruku a gratuluje mu k narozeninám.

„A teď si rozbal můj dárek!“

Oliver netrpělivě trhá modrý lesklý papír. Objeví se zelený hadrový sáček. Filip se potutelně zubí. Holky zvědavě natahují krky. Co je v sáčku? Oliver ho promačkává. Je měkký... vypadá to, že je v něm cosi stočeného... Sáhne rukou dovnitř a vyloví gumového hada! Holky zaječí. Filip se chech-

tá. Oliver se lekne, mrskne červeným hadem o zem a ještě ho odkopne pod postel.

„Fuj!“

Skrčená Mína se vyděsila. Co to před ní přistálo? Je to dlouhé, hubené a určitě nebezpečné! Mína po gumovém hadovi mrskne packou, zasyčí a vyletí zpod postele přímo mezi děti. Holky se na ni vrhnou, ale Mína se nedá. Vysmekne se a skočí rovnou na Máří, která sedí uprostřed toho všeho zmatku na zemi a neví, kam se má dívat dřív. Pozor! Mína má stále vytasené dráčky a sekne dvouletou holčičku do nosu. Z rány se okamžitě řine krev. Máří spustí řev a do pokoje vpadne maminka.

„Co se stalo?“

Mína se vyřítí z pokoje, proletí chodbou a schová se pod kuchyňskou linku.

Má zježenou srst a rychle oddychuje. Strašní spolubydlíci! Mína nevleze, ani když ji tatínek láká na kousek masa.

Marica, Lenka, Lucka, Filip i Oliver nemají slov. Tiše stojí a nehýbají se. Holky mají na jazyku vysvětlení, ale bojí se, aby Oliverova maminka Filipovi nevyhubovala, že přinesl nevhodný dárek. Maminka však nechce nic slyšet. Pospíchá s dcerkou do koupelny a nosík jí ošetřuje. Máří se brání a pláče, ale maminka jí přes protesty bambulku nosu zalepí náplastí. Děvčátko si chce náplast mermomocí sloupnout, přestane, až když ji maminka posadí do dětské sedačky ke stolu, na kterém stojí čokoládový dort s osmi zapálenými svíčkami.

„Myslím, že pošleme Mínu k babičce a dědovi! Na venkově jí bude líp,“ prohlásí maminka směrem k tatínkovi a ten jen přikývne.

Vzít si do bytu toulavou kočku byl Oliverův nápad, když byla maminka v porodnici s Máří. Tatínkovi se tehdy Míny zželelo. Maminka má jako vždycky pravdu. Kočkám je lépe na zahradě.

Děti si v koupelně myjí ruce, maminka je rozesadí kolem stolu a hostina může začít. Mňam!

Oliver sfoukne svíčky. Máří se po nich natahuje, a když jednu konečně ukořistí, s chutí se do ní zahryzne.

Když se skupinka rozjařených spolužáků z 2. A v chodbě

loučí a v kuchyni je klid, Mína vystrčí hlavu a opatrně dojde ke své misce. Je plná voňavého masa. Mína ho všechno spořádá. Mno, přemýšlí, když si olizuje tlapky a rovná vousky. Kdyby mi nedávali tak dobré jídlo, dávno bych se odstěhovala!

